TREI OAMENI, ACELAȘI FAVORIT

Printre cei mai consecvenți susținători ai echipei Steaua, încă de pe vremea cînd luase ființă clubul militar, se numără și cei trei muzicieni, TEMISTOCLE POPA, NICOLAE PATRICHI și CONSTANTIN COSTOLI.

— Meci de meci, pe ploaie sau vînt, pe arșiță sau ninsoare, ne aflăm în tribună, ocupînd aproximativ aceleași locuri pe care, împreună cu alți susținători : prof. Radu Ștefan, ing. Radu Jaures, Șerban Ionescu, Dan Corcoveanu, Valeriu Partenie, nu le schimbăm de ani de zile. Pentru că unirea face puterea... încurajărilor — ne spunea compozitorul TEMISTOCLE POPA. Pe metrul nostru de gradene... se încing înaintea, sau în pauzele meciurilor, discuții aprinse sau se așterne tăcerea cînd *Stelei* nu-i merge jocul".

Compozitorul CONSTANTIN COSTOLI, a completat : „Noi facem parte dintr-un numeros grup de susținători care se ridică la ordinul miilor. Fosta C.C.A. și, apoi, Steaua, ne-au dat, în decursul anilor, multiple satisfacții, prin succesele dobîndite și, mai ales, prin spectacolele oferite. Dar, de la o vreme, preferații noștri sînt foarte zgîrciți cu noi și de foarte puține ori am plecat cu fruntea descreștită de la stadion. „Où sont les neiges d'antan ?" (meciurile cu Lutton Town, Borussia Dortmund au rămas de neuitat !). Ce au de spus tinerii de azi : *Tătaru II, Dumitriu III, Negrea* etc. ? Sau poate ei sînt mai altruiști și lasă plăcerea de a ne satisface mai tinerilor lor colegi : *Iordănescu, Ștefănescu, Ciugarin* etc. ?"

NICOLAE PATRICHI, directorul ansamblului „Perinița", a intervenit spunînd : „Nu vreau să scap ocazia de a împărtăși conducerii clubului militar cîteva dorințe de-ale noastre pe care le discutăm deseori. Mulți dintre noi, suporterii, sîntem membri cotizanți și n-ar fi rău dacă s-ar crea un club al suporterilor Stelei, viabil, trainic, cu drepturi și obligații reciproce. Și, dacă este posibil, chiar și cu membri din provincie, unde pe mulți i-am auzit manifestîndu-și această dorință. Ce ați spune despre un București-Steaua club sau Tîrgoviște Steaua-club sau... mai știu eu ? Mulți dintre noi însoțesc uneori echipa și în deplasare. Pe cont propriu. Dar cu cîte eforturi și sacrificii ! N-ar putea clubul militar, în astfel de ocazii, să pună la dispoziție, contracost, mijloace de transport pentru cei dornici să însoțească și să încurajeze echipa îndrăgită. Și am mai propune ceva : întrucît pe mulți ne interesează întreaga activitate a clubului Steaua, n-ar fi posibilă editarea unui buletin informativ periodic, cu circuit deschis, accesibil tuturor celor ce-l așteptăm, care să ne oglindească aspecte din activitatea secției, a jucătorilor, antrenorilor etc.

CONSTANTIN COSTOLI a ținut să încheie discuția : „Personal, încă din anul 1947, am avut plăcerea să închin un cîntec pe care l-am compus special și care a fost imprimat în acea perioadă și pe un disc, fiind oferit jucătorilor la plecarea în Anglia cu ocazia turneului din 1956. Îi rog din suflet pe componenții echipei de astăzi, să-l audieze, acum la început de sezon, și poate că jocul lor va reedita perioada de glorie a C.C.A.-ului, aducîndu-ne bucurie în inimi".

GH. NERTEA

DOUĂ DECENII DE FIDELITATE

Acum 20 de ani, a venit în Arad să se angajeze sudor la uzinele de vagoane. Venea dintr-un orășel moldovenesc, unde fotbalul era atunci, ca și acum, un copil firav și năzuros. Și și-a ancorat pasiunea fotbalistică, trezită atît de brusc, la vestiarele echipei **Vagonul**, echipa fabricii sale. 20 de ani de „stagiu", pe lîngă o singură echipă, cu speranța înșelată, mai mult sau mai puțin, că aceasta va putea cîndva să ajungă în prima divizie a țării. Anul trecut, s-a născut, în sfîrșit, evenimentul. Anul trecut, a fost cel mai fericit eveniment din viața acestui suporter onest, a acestui om mărunțel, domol la vorbă și la gest, pe numele lui, Ion Pieptănaru. Or fi fiind suporteri între suporteri. El face parte din categoria acelora nezgomotoși și lipsiți de orice ostentație. Flacăra devotamentului său nu arde, fîlfîind ca la paradă, ci mocnește undeva în sufletul lui bun și simplu și poate de aceea, arde mai dureros.

„Nea Ion", cum îi spun jucătorii, a ajuns cu vremea un întim al echipei și al secției de fotbal, nu însinuîndu-se subtil și nici făcîndu-și loc cu coatele, ci probînd, de-a lungul a două decenii, devotamentul său fără margini și calitatea sa de suporter. Cotizează constant, participă la orice antrenament, vine la orice meci, acasă sau în deplasare. I se îngăduie (normal) să asiste la dezbaterile secției de fotbal, unde își oferă umărul său pentru sprijinirea echipei. Ajută cu povața pe fotbaliștii săi dragi, îi veghează înainte și după meci, „inspectînd" localurile de tentație. Astăzi face parte din decorul firesc al echipei, dar nea **Ion Pieptănaru** are rara discreție ca în orice prilej „culinar", în deplasările echipei, să prînzească la o masă separată și din punga proprie. **„Nu vreau să se creadă că însoțesc echipa pentru a avea vreun profit"** — ne declara el, nu de mult. Nu de mult, cînd l-am surprins, **la Arad,** la un meci de antrenament al **Vagonului,** spectator activ (transporta niște tricouri pentru cei mai înfrigurați) pe o vreme cîinoasă, cu zăpadă și ger.

„Dacă Vagonul retrogradează, mă voi muta din Arad"

Așa cum ne-a mărturisit, își făcuse din promovarea echipei în „A" un crez, împlinit, iată, anul trecut. Furtunile care zgîlțîie acum **Vagonul** din toate încheieturile i-au sădit însă în suflet o mîhnire care îl nedumerește și îl împovărează. Dacă mai crede în redresarea **Vagonului ?** Firește. Dar dacă... ? **„O, atunci,** vorbea emoționat dar convins, **n-am să pot rezista, de durere, și, de rușine, eu am să plec, am să mă mut din Arad".**

Fugă ? Nu. Ar fi moartea suporterului.

I. C.

„HOȚUL" DE BICICLETE

U.T.A. *are astăzi mai mulți suporteri ca anul trecut, sau ca în alți ani trecuți. Fenomenul este explicabil, dar noi nu vom vorbi aici de cei oscilanți și ușor oportuniști, de cei care comandă sentimentor, după ce, în prealabil, fac lectura clasamentului. Ci vom prezenta unul din „vechea gardă", unul din aceia care nu s-a sfiit să fie „utist" notoriu nici în sezoanele palide ale actualilor lideri ; de unul din aceia, care departe de casă și de...* U.T.A., *student în medicină la* Timișoara, *n-a pregetat să facă naveta între un meci al echipei favorite și un seminar sau examen studențesc. Nemaivorbind de tăria de a rezista ironiilor colegilor (era vestit în toată facultatea,* Ioan Baba, *pentru pasiunea sa), atunci cînd* U.T.A. *avea proasta conduită să piardă vreun meci. „Timișoara" nu a fost decît o etapă tranzitorie în traiectoria sa de suporter, fiindcă dragostea pentru acest club, are data de naștere mai veche, din copilărie, adică de cînd puștiul de 10 ani reacționa invariabil la orice insatisfacție fotbalistică, prin „pedepsirea" singurului proprietar de bicicletă din echipă,* Coco Dumitrescu.

— Cum îl pedepseați ? *L-am întrebat pe* Ioan Baba.

— *Furam bicicleta și fugeam cu ea acasă. Dumitrescu III aflase unde o poate găsi, venea după ea, mă trăgea simbolic, de urechi, dar eu aveam prilejul să transmit prin el întregii echipe nemulțumirea pentru meciul din ajun și toate doleanțele mele.*

În 17 ani, calitatea simpatiei sale a evoluat firesc de la pueril la lucid (neexcluzînd doza de subiectivism, proprie oricărui suporter). În momentul de față Ioan Baba *are satisfacții mari — locul I în clasament, o echipă echilibrată și serioasă — dar și regrete. Regretă, de pildă, lipsa unui club al suporterilor* U.T.A., *cu întruniri festive sau nefestive, cu fanioane, insigne etc., regretă pe planul mai general al fenomenului, orientarea cu precădere a presei sportive pe făgașul speculațiilor filozofice și al teoretizării inutile. La fel, mai are și astăzi necazuri și doleanțe de transmis. Dar nu mai folosește trucul cu bicicleta...*

I. CARPEN

RECORDMENII DIN PLOIEȘTI

Despre suporterii Petrolului nu auzisem prea multe lucruri și socoteam că, puși față-n față cu cei ai Rapidului, de pildă, ploieștenii vor fi făcuți K.O. în prima repriză ! Numai că, într-o primă convorbire cu președintele clubului din orașul aurului negru, **Nicolae Pantilie,** am aflat că realitatea este cu totul alta :

— Suporteri ? Avem aproape o mie, marea lor majoritate CU COTIZAȚIILE LA ZI. Anul trecut — lăsînd la o parte aspectul propagandistic al faptului în sine — ne-au adus un venit de aproape 45.000 lei, ceea ce contează foarte mult în bugetul clubului nostru. Există un comitet de conducere alcătuit din 45 de membri, avînd în fruntea lui un președinte și doi vicepreședinți. Este vorba de economistul Gheorghe Alexandrescu, de avocatul Mircea Ionescu-Quintus și de actorul Sabin Marian, de la teatrul din Ploiești. Dar sufletul lor este secretarul comitetului, Panait Popescu, fost — pînă în 1959 — arbitru de Divizia A.

Și, iată-ne, în compania „sufletului" suporterilor Petrolului, tov. **Panait Popescu.** Obișnuit cu cifrele și cu evidențele, fost șef contabil la un institut de proiectare ploieștean, dînsul ne scoate imediat evidențe, dosare, referate, rapoarte, din care înțelegem pasiunea ploieștenilor pentru echipa lor. Și nu numai a ploieștenilor. Chiar în ziua vizitei noastre, pe adresa clubului sosiseră cîteva scrisori : de la **Lucian Bundoiu** din comuna Valea Mare-Pravăț, județul Argeș, de la **Pamfil Berceanu din Jibou jud. Sălaj** ș.a. care doreau să devină suporteri ai clubului Petrolul și solicitau carnete de membru și **„orice alte materiale privind echipa de fotbal și clubul",** după cum scria **Lucian Bundoiu.** Asemenea lor, în registrele clubului sînt trecuți peste o sută de susținători. Ba, anul trecut, un carnet de susținător a luat drumul Americii de Nord, ca răspuns la scrisoarea unui român-american...

Sînt destule figuri pitorești printre acești iubitori ai echipei de fotbal roș-alb-galben. Printre acestea, să-i notăm pe **Ilie Gheorghiu** și **Vladimir Moșoiu,** amîndoi membri evidențiați, amîndoi în vîrstă de 72 de ani, amîndoi foști conducători ai fostelor echipe ploieștene Tricolor, Prahova sau Colțea (a nu se confunda cu Colțea Brașov), amîndoi prezenți la meciurile ca și la antrenamentele Petrolului. Doi dintre suporteri, **Mircea Ionescu-Quintus** și **Anton Drăgan,** au scris versurile și muzica **„Marșului sportivilor petroliști"** care, imprimat pe bandă de magnetofon, este transmis înaintea începerii oricărei manifestări sportive ce se desfășoară pe stadionul Petrolului.

Peste cîteva zile, la 24 februarie, va avea loc adunarea generală a suporterilor petroliști. După cum ne spunea tov. **Panait Popescu,** dezbaterile vor fi — probabil — furtunoase. De ce ? **„Sînt destui dintre suporterii care ne fac și greutăți și vom cita pe unii dintre ei pentru că se manifestă nesportiv la adresa echipelor oaspe sau chiar la adresa formației pentru care își zic că sînt suporteri ; nu zic să nu-și manifeste nemulțumirea pentru unele jocuri slabe, dar de aci și pînă la aruncarea de invective la adresa jucătorilor noștri, este o cale lungă. Nu e mai puțin adevărat că au devenit și foarte pretențioși. De pildă, după partida jucată astă-toamnă (și pierdută) cu Jiul, mulți și-au rupt carnetul de suporter, dar a doua zi au venit la club să-și facă altul..."**

M. TUDORAN

PASIUNEA S
O URIAȘĂ ENER
PRINTRE CEI CARE AȘT
NERĂBDARE RELU

● **Simpatizanții fotbalului**
● **O dovadă faptică a uneia**
a revi

Dau suporterii, fotbalului nostru, tot s
jinul de care are nevoie ? Intrebarea nu
rul 11 din ancheta-sondaj a revistei nc
tre primea un răspuns ... autocritic : 6
dintre cei care au adresat scrisori redacț
apreciau că suporterii pot face mai n
de cît realizează în prezent pentru clu
rile, pentru echipele favorite. Entuzias
nu trebuie să se limiteze la efectele ...
nore din timpul meciurilor, efecte une
îndreptate numai asupra echipelor adver
dragostea și interesul pentru comporta
fotbaliștilor preferați trebuie să meargă
departe, să capete forme construct
reale.

In acest scop, pentru numărul de fe
revista FOTBAL închină paginile sale
mijloc acestor veritabili purtători ai
coului cu nr. 12, SUPORTERILOR. Red
torii noștri s-au aflat, în zilele săptăm
trecute, în preajma unora dintre cei
vechi, mai credincioși iubitori de fott
Reportajele, interviurile, notele din ace
pagini, încearcă să prindă, pe fondul u
întîmplări sau observații, ceva din vi
intimă a celor ce pun o pasiune rec
faptică, în legătura cu echipa ce
iubesc de ani și ani.

Cele mai multe dintre aceste veritat
scene vii duc, în mod mărturisit sau nu, c
statat sau doar sugerat, la ideea-cheie
sondajul-anchetă : **suporterii pot și treb**
să facă mai mult pentru idolii lor sp
tivi și, implicit, pentru fotbal. Asta e
o față de problemei. Cealaltă, cu efe
la fel de puternice, și cu aspecte la
de ... accidentate, se numește EFORT
CLUBURILOR ȘI ASOCIAȚIILOR DE A C

INIMI ALB

Cînd dorim să punem în practică unele inițiative...

Mergeți într-o vineri după amiază, așa cum a făcut fotoreporterul nostru, la clubul Finanțe-Bănci din strada Doamnei. Veți întîlni acolo, cu regularitate, pe cei mai înflăcărați dintre suporterii Progresului. *Printre asociațiile de simpatizanți ai echipelor noastre de prima divizie, grupul progresiștilor are una dintre cele mai temeinice și mai vechi organizări. De altfel, despre ei am mai pomenit în paginile revistei noastre. Păcat că și acum, ca și atunci, lîngă lucruri frumoase, lăudabile, trebuie să amintim și de unele mai puțin vesele. La activul suporterilor „alb-albaștrilor" să trecem, ca principale acțiuni : totalizarea a 600 de suporteri cu cotizația la zi ; preocupare pentru confecționarea de insigne ; împreună cu conducerea clubului, confecționarea a două steaguri mari și 100 mici pentru lupta din tribună, frumoasa luptă de încurajare sportivă a favoriților ; pregătirea și prezentarea de festivaluri pe scena sălii Finanțe-Bănci ; inițierea de sărbătoriri ale jucătorilor etc.*

Suporterii au un reprezentant în conducerea secției de fotbal, ceea ce e lăudabil. Dar... „Dar,

și începe ARMAND S tre cei mai Progresului, loveșteadeș conducerii președinție, a intervenit porterilor d dată cu o tivitatea no luni. Ceea conlucrare lui, ceea ce manifestare interes pent conducerii. antrenorii o prețuire departe însă punem în tive, sîntem De ce ? No căm activitu dar cu ini priviri încru pe care o i mai entuzia

Stimați co Progresul, *să vină și* ‘față de sup tea și pasi o atmosferă dere și avi